

Forfatter: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1851-01-15)

Citation: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher: "BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1851-01-15)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 517. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000346.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Johan Grundtvig til moderen.
Dyrvad d. 15 Jan. 1851.*

Kjære Moder!

— — — Det bliver maaskee sidste Gang, du hører Noget fra os herfra, for der tales stærkt om, at Holstenerne skal have givet efter og at vi een af Dagene skulle rykke frem, hvorlangt veed Ingen; Capitainen talte med Nogen af dem nede i Hummelfeldt, hvor 2 af deres og vore Patrouiller stødte sammen i al Venskabelighed, skjøndt den fjendtlige var af det Corps, der har gjort os allerflest Spilopper her (2det Jægercorps), og de sagde, at naar der blev givet Signal fra Rendsborg med 3 Kanonskud, skulde Forposter og Alt marschere dertil; indtil videre er der paa begge Sider givet Ordre til ikke at skyde og forholde sig rolige. Imidlertid troer vi dem ikke saa ganske, og jeg for min Part passer paa som en Smed her som sædvanlig; hvad forresten falder lidt vanskeligt, thi Mandskabet kan ikke rigtig s. 518blive klog paa denne Mellemting mellem Krig og Vaabenstilstand, og ere lidt genegne til at tage sig Tingene noget let idag, men du kan være ganske rolig, jeg skal nok holde dem til at passe paa, at der ikke kommer nogle forløbne Vagabonder og løbe os overende inat, som jo sagtens En eller Anden let kunde hitte paa, selv om det var forbudt fra Overcommandoen.

32 *

Jeg havde den Glæde igaar Aftes i Kosel at faae Peters Brev af 11te, som du maa takke ham for fra mig; og det glædede os begge usigelig at høre, at det syntes at begynde at bedre sig med dig, thi jeg veed ingen større Glæde, jeg kunde have, end atter at vide dig rask. Det ville vi da ogsaa haabe og bede til Gud om, at du snart maatte blive, til Glæde baade for alle dine Kjære og for dig selv, der nu i saa lang Tid har maattet lide saameget, imod hvilket Alt hvad vi har kunne maatte døje herovre ikke er at tale om. — — — Forresten maa du, selv om en Art Fred indtræder, for Alting ikke vente, at Nogen af os skulde kunne komme hjem i Vinter; — — — man vover sig neppe til at opløse en eneste Bataillon — — — efter de Erfaringer, vi i denne Krig have gjort. — — —

Hils nu Alle, navnlig Fader og Meta, saamange Gange og lad mig see, at du beholder et godt Haab, hvad Ingen inderligere beder til, end

din hengivne ældste Søn
Johan Grundtvig.